

търсимъ, ты овчеря а пакъ азъ овчаркѣтъ.

И като вързахмы коніетъ си при развалины-
тъ, раздѣлихмы ся за малко да търсимъ у кого
е ключтъ; но за злѣ честь не намѣрихмы ни-
кого. И тъй, пожеланіето ны да опытамы запрѣ-
теныйтъ плодъ порасте повече, за туй минѣхмы
твърдѣ равнодушно прѣзъ единъ отъ мостоветъ
надъ окопытъ. Много ся зарадвахмы като видѣхмы
че грамаднытъ порты на стѣптъ не бѣхъ за-
ключены; тласнѣхмы ги прочее и влѣзохмы въ
одно мѣсто тѣсно, мрачно и пълно съ развалины,
което ся вижда да е было нѣкога си тъмница;
отъ тамъ минѣхмы въ една широка почти окол-
частѣ стаѣ, на огнището на който ся виждахъ
още пѣязитъ на кръстоноснытъ години; и прѣзъ
единъ голѣмъ прозорецъ, който бѣше из сръща
ми, и имаше на камъкътъ си символическыйтъ
кръстъ, освѣтляваше ся долната часть на окру-
жіето, когато очитъ заблуждавахъ безъ да знаѣтъ
на кѣдѣ въ мракътъ на высокытъ корубы (кубе-
та). Когато чухъ тропотътъ отъ стѣкытъ ны рой
невидимы птицы прѣпнѣхъ надъ главѣтъ ны, и
распрѣснѣхъ по насъ прахътъ на минѣлытъ години.

Като възлѣзвахмы по каменнытъ сѣдалища що
бѣхъ по стѣнѣтъ като стѣпала, видѣхмы вѣнъ
отъ прозорцытъ дълбочинѣтъ на окопытъ и по-
рутенытъ мѣста на стѣптъ; но понеже на влѣ-
заніе съгледахмы първытъ стѣпала на сълѣтъ,
която бѣше направена вѣтрѣ въ зиловетъ, осѣ-